

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1151/2012,

annettu 21 päivänä marraskuuta 2012,

maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Maatalous-, kalastus- ja vesiviljelytuotannon laatu ja moninaisuus unionissa on unionin tuottajille yksi unionin merkittävistä kilpailuetua aikaansaavista vahvuuksista ja edistää merkittävästi unionin elävää kulttuuri- ja ruokaperinnettä. Tämä on unionin viljelijöiden ja tuottajien taitojen ja määrätietoisuuden ansiota, sillä he ovat pitäneet perinteet hengissä uusien tuotantotapojen ja materiaalien kehittämisen ohella.

⁽¹⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ EUVL C 192, 1.7.2011, s. 28.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13 syyskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. marraskuuta 2012.

(2) Unionin kansalaiset ja kuluttajat kysyvät yhä enemmän laatutuotteita ja perinteisiä tuotteita. He haluavat myöskin säilyttää unionin maataloustuotannon monipuolisuutta. Tämä luo kysyntää maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joilla on tunnistettavia, erityisesti tiettyyn maantieteelliseen alkuperään liittyviä ominaispiirteitä.

(3) Tuottajat pystyvät tuottamaan monenlaisia laadukkaita tuotteita ainoastaan, jos he saavat vaivoistaan kohtuullisen palkkion. Tätä varten heidän on tarpeen antaa ostajille ja kuluttajille tiedot tuotteensa ominaispiirteistä rehellisen kilpailun edellytyksiä noudattaen. Tämä edellyttää lisäksi, että tuottajat pystyvät merkitsemään tuotteensa asianmukaisesti myyntipaikoilla.

(4) Maaseutujen talous voi hyötyä tuottajien laatujärjestelmistä, joilla heitä palkitaan ponnisteluistaan monenlaisten laatutuotteiden tuottamiseksi. Tämä pitää erityisesti paikkansa epäsuotuisilla alueilla, vuoristoalueilla ja syrjäisillä alueilla, joilla maatalouden osuus taloudesta on suuri ja tuotantokustannukset korkeat. Näin laatujärjestelmillä voidaan edistää ja täydentää maaseudun kehittämispolitiikkaa sekä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) markkina- ja tulotukipolitiikkaa. Erityisesti niillä voidaan tukea alueita, joissa maataloudella on suuri taloudellinen merkitys, varsinkin epäsuotuisia alueita.

(5) Komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” asetettuihin Eurooppa 2020 -strategian poliittisiin prioriteetteihin kuuluu tietoon ja innovointiin perustuvan kilpailukykyisen talouden kehittäminen sekä sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen. Sen vuoksi maataloustuotteiden laatu- ja ympäristöpolitiikan olisi annettava tuottajille oikeat välineet, jotta he voivat paremmin merkitä ne tuotteensa, joilla on erityisiä ominaispiirteitä, ja edistää niiden myyntiä; samalla kyseiset tuottajat voivat suojautua epäreiluilta käytännöiltä.

- (6) Suunniteltavien täydentävien toimenpiteiden olisi oltava toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia.
- (7) Maataloustuotteiden laatupolitiikan toimenpiteistä säädetään seuraavissa asetuksissa: neuvoston asetus (ETY) N:o 1601/91 ⁽¹⁾, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991 maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä; neuvoston direktiivi 2001/110/EY ⁽²⁾, annettu 20 päivänä tammikuuta 2001 hunajasta, ja erityisesti sen 2 artikla, neuvoston asetus (EY) N:o 247/2006 ⁽³⁾, annettu 30 päivänä tammikuuta 2006 unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä, ja erityisesti sen 14 artikla; neuvoston asetus (EY) N:o 509/2006 ⁽⁴⁾, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi, neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 ⁽⁵⁾, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta, neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 ⁽⁶⁾, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007 maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus), ja erityisesti sen II osan II osaston I luvun I jakso ja I a jakson I alajakso, neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007 ⁽⁷⁾, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007 luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008 ⁽⁸⁾, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008 tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta.
- (8) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin olisi sovellettava yleisiä sääntöjä, jotka vahvistetaan myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ⁽⁹⁾, erityisesti säännöksiä, joiden tarkoituksena on estää merkintöjä, jotka kuluttajien kannalta katsoen aiheuttavat sekaannusta tai johtavat harhaan.
- (9) Komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle maataloustuotteiden laatupolitiikasta antamassa tiedonannossa asetetaan ensisijaiseksi tavoitteeksi maataloustuotteiden laatupolitiikan yleisen yhdenmukaisuuden ja johdonmukaisuuden lisääminen.
- (10) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen järjestelmällä sekä aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmällä on tietyt yhteiset tavoitteet ja säännökset.
- (11) Unioni on jo jonkin aikaa pyrkinyt lähestymistapaan, jolla yksinkertaistetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaa sääntelyä. Samaa lähestymistapaa olisi noudatettava maataloustuotteiden laatupolitiikkaa koskevissa asetuksissa kyseenalaistamatta tällöin tuotteiden erityisiä ominaispiirteitä.
- (12) Eräitä maataloustuotteiden laatupolitiikkaan kuuluvia asetuksia on äskettäin tarkistettu, mutta niitä ei ole vielä pantu kokonaisuudessaan täytäntöön. Tämän vuoksi niitä ei tulisi sisällyttää tähän asetukseen. Ne voidaan kuitenkin sisällyttää myöhemmin, kunhan ne on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön.
- (13) Edellä esitetyn perusteella seuraavat säännökset olisi yhdistettävä yhteen säädöskehykseen, joka käsittää asetusten (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006 uudet tai ajantasaistetut säännökset sekä asetusten (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006 säilytetyt säännökset.
- (14) Selkeyden ja avoimuuden vuoksi asetukset (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006 olisi siksi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.
- (15) Tämän asetuksen soveltamisala olisi rajattava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltuihin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin maataloustuotteisiin ja sellaisten kyseisen liitteen soveltamisalan ulkopuolisiin tuotteisiin, joilla on tiivis yhteys maataloustuotantoon tai maaseudun elinkeinoelämään.
- (16) Tässä asetuksessa annettuja säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta unionin voimassa olevaa lainsäädäntöä, joka koskee viinejä, maustettuja viinejä, väkeviä alkoholijuomia, luonnonmukaisesti tuotettuja maataloustuotteita tai syrjäisimpiä alueita.
- (17) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen soveltamisala olisi rajattava tuotteisiin, joissa on luontainen yhteys tuotteen tai elintarvikkeen ominaispiirteiden ja maantieteellisen alkuperän välillä. Nykyisessä järjestelmässä vain tietynlainen suklaa luetaan makeistutteenksi, ja tämä poikkeama olisi oikaistava.
- (18) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen erityistavoitteena on turvata maanviljelijöille ja tuottajille kunnollinen korvaus tietyn tuotteen tai sen tuotantomenetelmän laadusta ja ominaispiirteistä sekä antaa selkeää tietoa tuotteista, joilla on maantieteelliseen alkuperään liittyviä erityisiä ominaispiirteitä, jotta kuluttajat voivat tehdä entistä valistuneempia ostopäätöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 14.6.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽³⁾ EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

⁽⁹⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

- (19) Unionin alueilla suojattuihin nimiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhdenmukainen noudattaminen kaikkialla unionissa on ensisijainen tavoite, johon voidaan tehoaammin päästä unionin tasolla.
- (20) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja koskeva unionin kehys, joka mahdollistaa niiden rekisteröimisen, helpottaa kyseisten välineiden kehitystä, sillä tuloksena olevalla yhtenäisemmällä lähestymistavalla varmistetaan reilu kilpailu näillä merkinnöillä merkittyjen tuotteiden tuottajien välillä ja lisätään näiden tuotteiden luotettavuutta kuluttajien keskuudessa. Olisi säädettävä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen kehittämistä unionin tasolla sekä edistettävä järjestelyjen perustamista niiden suojelemiseksi kolmansissa maissa Maailman kauppajärjestön (WTO) yhteydessä tai monenvälisissä ja kahdenvälisissä sopimuksissa ja siten kannustettava tuotteiden laadun ja niiden tuotantomallin tunnistamista lisäarvoa luovana tekijänä.
- (21) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 510/2006 täytäntöönpanosta saadun kokemuksen perusteella on aiheellista puuttua joihinkin seikkoihin, selkeyttää ja yksinkertaistaa joitakin sääntöjä ja virtaviivaistaa menettelyjä tässä järjestelmässä.
- (22) Nykyisen käytännön perusteella kaksi erillistä välinettä eli suojattu alkuperänimitys ja suojattu maantieteellinen merkintä, jotka osoittavat yhteyden tuotteen ja sen maantieteellisen alkuperän välillä, olisi säilytettävä ja ne olisi määriteltävä tarkemmin. Määritelmiin olisi kyseisten välineiden käsitettä sinänsä muuttamatta tehtävä joitakin muutoksia, jotta teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyssä sopimuksessa olevat maantieteellisten merkintöjen määritelmät voidaan ottaa paremmin huomioon ja tehdä määritelmistä toimijoille selkeämpiä ja ymmärrettävämpiä.
- (23) Maataloustuotteen tai elintarvikkeen, jossa on tällainen maantieteellinen kuvaus, olisi oltava tiettyjen eritelmässä lueteltujen edellytysten mukainen, siihen voi kuulua esimerkiksi erityisvaatimuksia, joiden tarkoituksena on suojella tuotantoalueen luonnonvaroja tai -maisemia tai parantaa tuotantoeläinten hyvinvointia.
- (24) Saadakseen suojan kaikissa jäsenvaltioissa alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät olisi rekisteröitävä ainoastaan unionin tasolla. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus myöntää kansallisella tasolla unionin tasoinen rekisteröinnin soveltamispäivästä alkaen siirtymäsuoja niin, ettei sillä ole vaikutusta unionin sisäiseen tai kansainväliseen kauppaan. Tämän asetuksen mukaisen rekisteröinnistä syntyvän suojan olisi koskettava yhtä lailla kolmansien maiden alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, jotka täyttävät vastaavat perusteet ja jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan.
- (25) Unionin tason rekisteröintimenettelyssä olisi annettava kaikille jäsenvaltion, muun kuin sen jäsenvaltion, jossa hakemus esitetään, tai kolmannen maan luonnollisille tai oikeushenkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee, mahdollisuus käyttää oikeuksiaan esittämällä vastaväitteensä.
- (26) Rekisteröimisen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin olisi annettava tietoa myös kuluttajille ja alan ammattilaisille.
- (27) Unioni neuvottelee kauppakumppaniensa kanssa kansainvälisistä sopimuksista, joihin sisältyy alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja. Jotta näin suojatuista nimistä olisi helpommin saatavilla julkinen tieto, ja erityisesti, jotta näiden nimien suoja ja niiden käytön valvonta voidaan taata, nimet voidaan merkitä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin. Jollei nimiä kansainvälisissä sopimuksissa erityisesti määritellä alkuperänimityksiksi, ne olisi merkittävä rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.
- (28) Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen merkitsemisestä olisi niiden erityisen luonteen vuoksi hyväksyttävä erityissäännöksiä siten, että tuottajien edellytetään käyttävän pakkauksissa asianmukaisia unionin tunnuksia tai merkintöjä. Tällaisten tunnusten tai merkintöjen käytöstä olisi unionin nimien osalta tehtävä pakollista, jotta kuluttajat tuntisivat paremmin tämän tuoteluokan ja siihen liittyvät takeet ja jotta nämä tuotteet voitaisiin valvonnan helpottamiseksi tunnistaa helpommin markkinoilla. WTO:n vaatimukset huomioon ottaen tällaisten tunnusten tai merkintöjen käytöstä olisi kolmansista maista peräisin olevien maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten osalta tehtävä vapaaehtoista.
- (29) Rekisterissä oleville nimille olisi annettava suoja, jolla pyritään takaamaan käytön reiluus ja estämään käytännöt, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia harhaan. Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaamiskeinoja olisi lisäksi selkiytettävä erityisesti tuottajaryhmien ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävien osalta.
- (30) Olisi säädettävä erityisistä poikkeuksista, joilla rekisteröityjä nimiä voidaan siirtymäkausien ajan käyttää muiden nimien yhteydessä. Näiden poikkeusten olisi oltava yksinkertaisempia ja selkeämpiä. Tietyissä tapauksissa väliaikaisten ongelmien ratkaisemiseksi ja noudattaen pitkän

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

aikavälin tavoitetta varmistaa, että kaikki tuottajat noudattavat eritelmiä, kyseisiä poikkeuksia voidaan myöntää enintään kymmeneksi vuodeksi.

- (31) Tämän asetuksen mukaisen suojan soveltamisalaa olisi selkiytettävä erityisesti jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä lokakuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/95/EY⁽¹⁾ säädettyjen rajoitusten osalta, jotka koskevat sellaisten uusien tavaramerkkien rekisteröimistä, jotka ovat ristiriidassa suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin kanssa, kuten on jo tehty uusien tavaramerkkien rekisteröinnissä unionin tasolla. Vastaava selkiytys on tarpeen myös aiempien teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden kohdalla, erityisesti kun on kyse tavaramerkeistä ja homonyymisistä nimistä, jotka on rekisteröity suojatuiksi alkuperänimityksiksi tai suojatuiksi maantieteellisiksi merkinnöiksi.
- (32) Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja olisi laajennettava koskemaan rekisteröityjen nimien väärinkäyttöä, jäljittelyä ja miellehtymien käyttöä sekä tavaroissa että palveluissa, jotta voidaan varmistaa korkea suojan taso ja suoja voidaan yhdenmukaistaa viinialalla jo käytössä olevan suojan kanssa. Kun suojattuja alkuperänimityksiä tai suojattuja maantieteellisiä merkintöjä käytetään ainesosien yhteydessä, olisi otettava huomioon komission tiedonanto ”Suuntaviivat suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneita tuotteita ainesosina sisältävien elintarvikkeiden merkinnöistä”.
- (33) Asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisesti 3 päivänä tammikuuta 2013 jo rekisteröityjen nimien olisi oltava edelleen suojattuja tämän asetuksen mukaisesti, ja ne olisi merkittävä rekisteriin automaattisesti.
- (34) Aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmän erityistavoitteena on auttaa viljelijöitä viestimään kuluttajille tuotteensa lisäarvoa tuovista ominaisuuksista. Koska ainoastaan muutamia nimiä on kuitenkin rekisteröity, nykyinen aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmä ei ole onnistunut toivotulla tavalla. Nykyisiä säännöksiä olisi siksi parannettava, selkiytettävä ja tarkennettava, jotta järjestelmästä saadaan helpommin ymmärrettävä, toimiva ja mahdollisia hakijoita houkuttava.
- (35) Nykyisessä järjestelmässä on mahdollista rekisteröidä nimi sen tunnistamiseksi ilman nimen varaamista unionissa. Koska tämä vaihtoehto on ollut sidosryhmille vaikea ymmärtää ja koska perinteisten tuotteiden tunnistaminen voidaan toissijaisuusperiaatteen mukaan hoitaa paremmin jäsenvaltion tai alueiden tasolla, tämä vaihtoehto olisi poistettava. Kokemusten perusteella järjestel-

mässä olisi keskityttävä koko unionin kattavaan nimien varaamiseen.

- (36) Sen varmistamiseksi, että aidot perinteiset tuotteet rekisteröidään järjestelmään, olisi mukautettava nimen rekisteröinnin perusteita ja edellytyksiä, erityisesti niitä, jotka koskevat ilmaisun ”perinteinen” määritelmää, jonka olisi katettava pitkän aikaa tuotannossa olleet tuotteet.
- (37) Sen varmistamiseksi, että aidot perinteiset tuotteet ovat niitä koskevien eritelmien mukaisia ja säilyvät muuttomattomina, ryhmiksi järjestyneiden tuottajien olisi itse määriteltävä tuote eritelmässä. Myös kolmansien maiden tuottajille olisi annettava mahdollisuus rekisteröidä nimi aitona perinteisenä tuotteena.
- (38) Aidoilta perinteisiltä tuotteilta olisi rekisteröinnin saamiseksi edellytettävä rekisteröintiä unionin tasolla. Rekisteriin viennillä pyritään myös varmistamaan kuluttajien ja alan ammattilaisten tiedonsaanti.
- (39) Jotta voitaisiin välttää epäreilujen kilpailuedellytysten syntyminen, kaikille tuottajille, myös kolmansien maiden tuottajille, olisi annettava mahdollisuus käyttää aidon perinteisen tuotteen rekisteröityä nimeä edellyttäen, että kyseinen tuote täyttää sitä koskevan eritelmän mukaiset vaatimukset ja tuottaja kuuluu tarkastusjärjestelmän piiriin. Unionissa tuotetuissa aidoissa perinteisissä tuotteissa unionin tunnus olisi sisällytettävä merkintöihin ja se olisi voitava liittää mainintaan ”aito perinteinen tuote”.
- (40) Rekisteröityjen nimien suojaamiseksi väärinkäytöltä tai käytännöltä, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan, niiden käyttö olisi varattava.
- (41) Asetuksen (EY) N:o 509/2006 mukaisesti jo rekisteröityihin nimiin, jotka eivät 3 päivänä tammikuuta 2013 enää muutoin kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaa, olisi sovellettava asetuksessa (EY) N:o 509/2006 säädettyjä käyttöedellytyksiä siirtymäkauden ajan.
- (42) Olisi otettava käyttöön menettely sellaisten nimien rekisteröimiseksi, jotka on rekisteröity ilman asetuksen (EY) N:o 509/2006 mukaista nimen varaamista, jotta ne voidaan rekisteröidä nimen varauksen kanssa.
- (43) Lisäksi olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä, joita sovelletaan komission ennen 3 päivää tammikuuta 2013 vastaanottamiin rekisteröintihakemuksiin.
- (44) Laatujärjestelmissä olisi otettava käyttöön toinen taso, joka perustuu lisäarvoa tuoviin laatuilmaisuihin ja joista voidaan tiedottaa sisämarkkinoilla ja joiden soveltaminen on vapaaehtoista. Näiden vapaaehtoisten laatuilmaisujen olisi liityttävä yhden tai useamman tuoteluokan, tuotannon tai jalostuksen ominaisuuksiin, jotka pätevät tietyillä

⁽¹⁾ EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25.

alueilla. Vapaaehtoinen laatuilmaisuus ”vuoristoalueiden maataloustuote” on jo täyttänyt vaatimukset ja tuottaa markkinoilla lisäarvoa tuotteelle. Direktiivin 2000/13/EY soveltamisen helpottamiseksi, kun elintarvikemerkinnöistä saattaa aiheutua sekaannusta vapaaehtoisten laatuilmaisuuden, mukaan lukien erityisesti ilmaisun ”vuoristoalueiden maataloustuote” kanssa, komissio voi antaa suuntaviivoja.

- (45) Jotta vuoristoalueiden tuottajat saisivat tehokkaan välineen parantaakseen tuotteidensa kaupan pitämistä ja kuluttajille aiheutuvat, tuotteiden vuoristoalkuperää koskevat sekaannusriskit vähenisivät myyntipaikoilla, unionin tasolla olisi säädettävä vuoristoalueiden tuotteiden vapaaehtoisen laatuilmaisuuden määritelmästä. Vuoristoalueiden määritelmän olisi perustuttava yleisiin luokitteluperusteisiin, joita käytetään vuoristoalueen määrittämiseen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (46) Maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden lisäarvo perustuu kuluttajien luottamukseen. Sen uskottavuus edellyttää tehokasta varmennusta ja tarkastuksia. Näihin laatujärjestelmiin olisi kuuluttava rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukainen virallisten tarkastusten seurantajärjestelmä ja niihin olisi sisällyttävä tarkastuksia kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa. Tässä asetuksessa olisi mainittava viittaukset tärkeimpiin asiaa koskeviin artikloihin, jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi panna täytäntöön asetuksen (EY) N:o 882/2004 maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevat säännökset.
- (47) Jotta kuluttajille voidaan taata maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden erityiset ominaispiirteet, tarvitaan järjestelmä sen varmistamiseksi, että toimitukset noudattavat tuote-eritelmää.
- (48) Toimivaltaisten viranomaisten olisi täytettävä tietyt toimintaperusteet, jotta varmistetaan niiden puolueettomuus ja tehokkuus. Olisi harkittava säännöksiä, joilla toimivalta suorittaa joitakin erityisiä valvontatoimia siirretään valvontaelimille.
- (49) Näiden valvontaelinten akkreditoinnissa ja niiden harjoittamisessa toiminnassa olisi käytettävä Euroopan standardointikomitean (CEN) kehittämää eurooppalaisia standardeja (EN-standardit) ja Kansainvälisen standardisointijärjestön kansainvälisiä standardeja (ISO). Näiden elinten

akkreditoinnin olisi tapahduttava tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽³⁾ mukaisesti.

- (50) Tiedot maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevasta valvonnasta olisi sisällytettävä monivuotiseen kansalliseen valvontasuunnitelmaan ja jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti laatimaan vuosikertomukseen.
- (51) Jäsenvaltioiden olisi sallittava periaate maksu aiheutuneiden kulujen kattamiseksi.
- (52) Nykyisiä sääntöjä yleisnimiä olevien nimien käytön jatkamisesta olisi selkiytettävä siten, että yleisnimenä pidetään edelleen yleisnimiä, jotka muistuttavat suojattua tai varattua nimeä tai ilmaisua taikka muodostavat osan niistä.
- (53) Tavaramerkin ja alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän aiemmuuden vahvistamisessa käytettävänä päivämääränä olisi pidettävä päivää, jona tavaramerkin rekisteröintiä unionissa tai jäsenvaltioissa on haettu, ja päivää, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa on haettu komissiolta.
- (54) Säännöksiä, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän hylkäämistä tai samanaikaista voimassaoloa aiempaa tavaramerkkiä koskevan ristiriidan perusteella, olisi sovellettava edelleen.
- (55) Perusteiden, joilla myöhemmät tavaramerkit olisi hylättävä tai, jos ne on jo rekisteröity, julistettava mitätöidyiksi sillä perusteella, että ne ovat ristiriidassa aiemman alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän kanssa, olisi vastattava alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle säädetyin suojan alaa.
- (56) Nimien varaaminen sekä merkintöjen ja tunnusten määrittäminen aitoihin perinteisiin tuotteisiin sekä vapaaehtoisiin laatuilmaisuisiin sovellettavien laatujärjestelmien nojalla eivät saisi vaikuttaa teollis- ja tekijänoikeuksia määrittävien järjestelmien säännöksiin ja erityisesti alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen laatujärjestelmässä tai tavaramerkkilaisissa vahvistettuihin oikeuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (57) Ryhmien asemaa olisi selkiytettävä ja se olisi tunnustettava. Ryhmillä on keskeinen osa, kun nimille haetaan rekisteröintiä alkuperänimityksenä, maantieteellisenä merkintänä ja aitona perinteisenä tuotteena, ja myös kun eritelmiä muutetaan ja hakemuksia perutaan. Ryhmä voi myös kehittää toimintaa, joka liittyy rekisteröityjen nimien suojan täytäntöönpanon valvonnan seurantaan, tuote-eritelmän noudattamiseen tuotannossa, rekisteröidystä nimestä tiedottamiseen ja sen menekinedistämiseen, sekä yleistä toimintaa, jolla pyritään lisäämään rekisteröityjen nimien arvoa ja laatujärjestelmien tuloksellisuutta. Lisäksi sen olisi valvottava tuotteiden asemaa markkinoilla. Tällaiset toiminnot eivät kuitenkaan saa edistää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan kanssa yhteensopimatonta kilpailuvastaista käyttäytymistä eivätkä ne saa johtaa siihen.
- (58) Jotta varmistetaan, että rekisteröityjen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden nimet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, asianomaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten olisi tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jonka mukaisesti voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. Komission olisi tämän jälkeen tarkistettava hakemukset sen varmistamiseksi, ettei niissä ole mitään selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja hakujäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien edut on otettu huomioon.
- (59) Alkuperänimityksiksi, maantieteellisiksi merkinnöiksi sekä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi rekisteröinnin olisi oltava mahdollista kolmansista maista peräisin oleviin tuotteisiin liittyville nimille, jotka täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset.
- (60) Laatujärjestelmiin kuulumista ilmaisevat tunnukset, merkinnät ja lyhenteet sekä niistä unionissa johtuvat oikeudet olisi suojattava niin unionissa kuin kolmansissa maissa sen varmistamiseksi, että niitä käytetään aidoissa tuotteissa eikä kuluttajia johdeta harhaan tuotteiden laadun suhteen. Jotta suoja olisi tehokas, komissiolla olisi lisäksi oltava Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ puitteissa ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽²⁾ 5 artiklan mukaisesti keskitetysti käytösään kohtuulliset talousarviovarat.
- (61) Suojatun alkuperänimityksen, suojatun maantieteellisen merkinnän ja aidon perinteisen tuotteen rekisteröintimenettelyä, hakemusten tarkistus ja vastaväitteiden esittämisaika mukaan luettuina, olisi lyhennettävä ja parannettava erityisesti päätöksenteon osalta. Komission olisi vastattava rekisteröintiä koskevan päätöksen tekemisestä, jäsenvaltioiden avustamana tietyissä olosuhteissa. Olisi säädettävä menettelyistä, joilla tuote-eritelmiä voidaan rekisteröinnin jälkeen muuttaa ja rekisteröidyt nimet perua erityisesti silloin, jos tuote ei enää vastaa tuote-eritelmää tai jos nimeä ei enää käytetä myyntipaikoilla.
- (62) Suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen tai aitojen perinteisten tuotteiden yhteistä rekisteröintiä koskevien rajat ylittävien hakemusten helpottamiseksi olisi säädettävä asianmukaisista menettelyistä.
- (63) Komissiolle olisi tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteessä I olevan tuoteluettelon täydentämistä; alkuperänimityksen tapauksessa rehun hankintaan sovellettavien rajoitusten ja poikkeuksien vahvistamista; elävien eläinten teurastukseen tai raaka-ainehankintoihin sovellettavien rajoitusten ja poikkeuksien vahvistamista; tuote-eritelmän sisältämien tietojen rajoittamista koskevien sääntöjen vahvistamista; unionin tunnuksen käyttöönottamista; tuottajien ja sidosryhmien oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojaamiseksi tarkoitettujen uusien siirtymäsääntöjen vahvistamista; aitojen perinteisten tuotteiden nimien arviointiperusteiden täsmenämistä; vapaaehtoisilta laatuilmaisuilta edellytettäviä perusteita koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista; vapaaehtoisen lisälaatuilmaisun varaamista sekä sen käyttöedellytysten vahvistamista ja niiden muuttamista; ilmaisun ”vuoristoalueen tuote” käyttöedellytyksiin liittyvien poikkeuksien sekä tuotantotavan ja muiden asianmukaisten kyseisen vapaaehtoisen laatuilmaisun soveltamisessa tarvittavien edellytysten vahvistamista, erityisesti niiden, joiden perusteella raaka-aineiden tai rehun on sallittua olla peräisin muualta kuin vuoristoalueilta; unionin alueen ilmaisujen geneerisyyden määrittämisestä koskevien lisäsääntöjen vahvistamista; kasvilajikkeen tai eläinrodun nimien käyttöön liittyvien sääntöjen vahvistamista; sääntöjen vahvistamista kansallisen vastaväitemenettelyn toteuttamiseksi enemmän kuin yhtä kansallista aluetta koskevien yhteisten hakemusten osalta; ja hakumenettelyä, vastaväitemenettelyä, muutosta koskevaan

⁽¹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

hakemukseen liittyvää menettelyä ja peruuttamiseen liittyvää yleistä menettelyä koskevien sääntöjen täydentämistä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(64) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa koskien tuote-eritelmän muotoa koskevien sääntöjen vahvistamista; suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisterin muotoa ja sisältöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista; unionin tunnusten ja merkintöjen teknisten ominaisuuksien sekä niiden käyttöä tuotteille, mukaan lukien käyttöön tulevia erikielisiä versioita varten, koskevien sääntöjen määrittämistä; suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen käytön väliaikaisiin poikkeuksiin liittyvien siirtymäkausien myöntämistä ja niiden pidentämistä; aitojen perinteisten tuotteiden rekisterin muotoa ja sisältöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista; aitojen perinteisten tuotteiden suojelemiseksi tarkoitettujen sääntöjen vahvistamista; kaikkien IV osaston soveltamiseksi tarvittavien muotoja, menettelyjä tai muita teknisiä yksityiskohtia koskevien toimenpiteiden vahvistamista; vapaaehtoisten laatuilmaisujen käyttöä koskevien sääntöjen vahvistamista; laatuajajärjestelmiin viittaavien merkintöjen, lyhenteiden ja tunnusten yhdenmukaista suojaamista koskevien sääntöjen vahvistamista; rekisteröintihakemuksiin ja vastaväiteilmoituksiin liittyviä menettelyjä, muotoja ja esittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista; hakemuksen hylkäämistä; nimen rekisteröinnistä päättämistä tilanteissa, joissa sopimukseen ei ole päästy; muutosta koskevaan hakemukseen liittyviä menettelyjä, muotoja ja esittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista; suojatun alkuperänimityksen, suojatun maantieteellisen merkinnän tai aidon perinteisen tuotteen rekisteröinnin peruuttamista; ja peruuttamiseen liittyviä menettelyjä ja muotoja sekä peruuttamista koskevien pyyntöjen esittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

(65) Komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilman asetuksen (EU) N:o 182/2011 soveltamista koskien tämän järjestelmän mukaisesti suojattujen alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden rekisterien perustamista ja ylläpitoa; tuotteita sertifioivien elinten nimien ja osoitteiden julkistamistavan määrittämistä; ja nimen rekisteröimistä tilanteissa, joissa vastaväiteilmoituksia tai tutkittavaksi otettavia perusteltuja vastaväitteitä ei ole, tai jos on, sopimukseen on päästy,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoitteet

1. Tämän asetuksen tarkoituksena on auttaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuottajia välittämään ostajille ja kuluttajille tietoa näiden tuotteiden ja elintarvikkeiden ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista, jotta näin varmistettaisiin

- reilu kilpailu viljelijöille ja tuottajille, joiden maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia;
- näitä tuotteita koskevan luotettavan tiedon välittäminen kuluttajien saataville;
- teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen; ja
- sisämarkkinoiden yhtenäisyys.

Tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä pyritään tukemaan korkealaatuisiin tuotteisiin liitettävää maatalous- ja jalostus toimintaa sekä viljelyjärjestelmiä maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteita tukien.

2. Asetuksessa otetaan käyttöön laatuajajärjestelmät, joiden perusteella tunnistetaan ja tarvittaessa suojataan nimet ja ilmaisut, jotka osoittavat tai kuvaavat erityisesti maataloustuotteita, joilla on

- lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä, tai
- niiden tuotannossa käytetystä viljely- tai jalostusmenetelmästä taikka niiden tuotanto- tai kauppanpitämispaikasta johdettua lisäarvoa tuovia ominaisuuksia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat ihmisravinnoksi tarkoitettut maataloustuotteet, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I, sekä tämän asetuksen liitteessä I luetellut muut maataloustuotteet ja elintarvikkeet.

Kansainvälisten sitoumusten tai uusien tuotantomenetelmien tai -materiaalien ottamiseksi huomioon komissiolle siirretään valta antaa 56 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tämän asetuksen liitteessä I olevaa tuoteluetteloa. Kyseisillä tuotteilla on oltava tiivis yhteys maataloustuotteisiin tai maaseudun elinkeinoelämään.

2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XI b määriteltyihin väkeviin alkoholijuomiin, maustettuihin viineihin tai rypäletuotteisiin, viinietikkaa lukuun ottamatta.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta tuotteiden markkinoille saattamista ja erityisesti yhteistä markkinajärjestelyä tai elintarvikkeiden merkitsemistä koskevien unionin muiden erityissäännösten soveltamista.

4. Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/34/EY⁽¹⁾ ei sovelleta tässä asetuksessa käyttöön otettuihin laatujärjestelmiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'laatujärjestelmillä' II, III ja IV osastossa vahvistettuja järjestelmiä;
- 2) 'ryhmällä' pääasiassa samaa tuotetta käsittelevistä tuottajista tai jalostajista koostuvaa järjestöä sen oikeudellisesta muodosta riippumatta;
- 3) 'perinteisellä' tuotetta, jota on osoitettu käytetyn kotimarkkinoilla sukupolvesta toiseen ulottuvan ajanjakson ajan eli vähintään 30 vuotta;
- 4) 'merkinnällä' elintarvikkeeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä elintarviketta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- 5) 'erityisominaisuudella' tuotteen yhteydessä tuotannon ominaispiirteitä, jotka selkeästi erottavat tuotteen muista saman tuoteryhmän vastaavista tuotteista;
- 6) 'yleisnimellä' tuotenimiä, joista on unionissa tullut tuotteen yleinen nimi, vaikka ne viittaavatkin paikkaan, alueeseen tai maahan, josta tuote on peräisin tai jossa sitä pidetään kauppan;
- 7) 'tuotantovaiheella' tuotanto-, jalostus- tai valmistusvaihetta;
- 8) 'jalostetulla tuotteella' jalostamattomia tuotteita jalostettaessa syntyviä elintarvikkeita. Jalostetut tuotteet voivat sisältää aineksia, joita tarvitaan niiden valmistuksessa tai antamaan niille erityisiä ominaisuuksia.

II OSASTO

SUOJATUT ALKUPERÄNIMITYKSET JA SUOJATUT MAANTIETEELLISET MERKINNÄT

4 artikla

Tavoite

Otetaan käyttöön suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmä, jolla autetaan maantieteelliseen alueeseen yhteydessä olevien tuotteiden tuottajia

- a) saamaan kunnollisen korvauksen tuotteidensa laadusta;
- b) varmistamaan nimille yhdenmukainen suoja teollis- ja tekijänoikeudellisena suojana unionin alueella;
- c) antamaan kuluttajille selkeitä tietoja tuotteen lisäarvoa tuovista ominaisuuksista.

5 artikla

Alkuperänimitystä ja maantieteellistä merkintää koskevat vaatimukset

1. Tässä asetuksessa 'alkuperänimityksellä' tarkoitetaan nimeä, jolla yksilöidään tuote:

- a) joka on peräisin tietyltä alueelta, tietyistä paikasta tai poikkeustapauksissa jostakin maasta;
- b) jonka laatu tai ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietyistä maantieteellisestä ympäristöstä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen; ja
- c) jonka kaikki tuotantovaiheet tapahtuvat rajatulla maantieteellisellä alueella.

2. Tässä asetuksessa 'maantieteellisellä merkinnällä' tarkoitetaan nimeä, jolla yksilöidään tuote,

- a) joka on peräisin tietyltä alueelta taikka tietyistä paikasta tai maasta;
- b) jonka tietty laatu, maine tai muu ominaispiirre juontuu pääosin sen maantieteellisestä alkuperästä; ja
- c) jonka tuotantovaiheista ainakin yksi tapahtuu rajatulla maantieteellisellä alueella.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tiettyjä maantieteellisiä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, vaikka kyseisten tuotteiden raaka-aineet ovat peräisin maantieteelliseltä alueelta, joka on laajempi tai eri kuin rajattu maantieteellinen alue, edellyttäen että

- a) raaka-aineiden tuotantoalue on rajattu;
- b) raaka-aineiden tuotantoa varten on olemassa erityiset edellytykset;

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

- c) b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen varmistetaan valvontajärjestelyin; sekä
- d) alkuperänimitykset olivat tunnustettuja alkuperänimityksiä alkuperämaassaan ennen 1 päivää toukokuuta 2004.

Ainoastaan eläviä eläimiä, lihaa ja maitoa voidaan pitää tässä kohdassa tarkoitettuina raaka-aineina.

4. Eläinperäisten tuotteiden tuotannon erityisominaisuuksien huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat alkuperänimityksen tapauksessa rehun hankintaan sovellettavia rajoituksia ja poikkeuksia.

Lisäksi tiettyihin tuotteisiin tai alueisiin liittyvien erityisominaisuuksien huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 56 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat elävien eläinten teurastukseen tai raaka-ainehankintoihin sovellettavia rajoituksia ja poikkeuksia.

Näissä rajoituksissa ja poikkeuksissa on otettava huomioon objektiivisten kriteerien perusteella laatu tai käyttö sekä tunnus-tettu taitotieto tai luonnonolosuhteet.

6 artikla

Yleisnimet sekä ristiriidat kasvilajikkeiden, eläinrotujen, homonyymien ja tavaramerkkien kanssa

1. Yleisnimeä ei saa rekisteröidä alkuperänimityksenä eikä maantieteellisenä merkintänä.
2. Nimeä ei saa rekisteröidä alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos se on ristiriidassa kasvilajikkeen tai eläinrodun nimen kanssa ja on omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.
3. Rekisteröitäväksi ehdotettua nimeä, joka on kokonaan tai osittain homonyymi 11 artiklassa perustettuun rekisteriin jo otetun nimen kanssa, ei saa rekisteröidä, elleivät myöhemmin rekisteröidyn homonyymien ja rekisterissä jo olevan nimen paikallista ja perinteistä käyttöä koskevat edellytykset ja ulkonäkö ole käytännössä riittävän erilaisia, ottaen huomioon tarve varmistaa asianomaisten tuottajien tasavertainen kohtelu sekä se, ettei kuluttajia johdeta harhaan.

Homonyymistä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

4. Rekisteröitäväksi ehdotettua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää ei saa rekisteröidä, jos rekisteröitäväksi ehdotetun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekis-

teröinti saattaisi tavaramerkin maineen ja kuuluisuuden sekä sen käytössäoloajan perusteella johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa.

7 artikla

Tuote-eritelmä

1. Suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän on oltava sellaisen eritelmän mukainen, johon sisältyvät vähintään seuraavat tiedot:

- a) suojattavan alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi sellaisena kuin sitä käytetään kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä ja ainoastaan niillä kielillä, joita perinteisesti käytetään tai käytettiin tietyn tuotteen kuvaamiseen määritetyllä maantieteellisellä alueella;
- b) tuotteen kuvaus, tarvittaessa myös raaka-aineiden kuvaus, sekä tuotteen tärkeimmät fyysiset, kemialliset, mikrobiologiset tai aistinvaraiset ominaisuudet;
- c) maantieteellisen alueen rajausta suhteessa tämän kohdan f kohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettuun yhteyteen, ja tarvittaessa tiedot, joilla osoitetaan 5 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen;
- d) näyttö siitä, että tuote on peräisin 5 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulta määritetyltä maantieteelliseltä alueelta;
- e) kuvaus menetelmästä, jolla tuote saadaan aikaan, ja tarvittaessa aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä, sekä pakkaamiseen liittyvät tiedot, jos hakijaryhmä katsoo sen tarpeelliseksi ja esittää nimenomaan kyseistä tuotetta koskevat riittävät perusteet sen osalta, miksi pakkaaminen on suoritettava rajatulla maantieteellisellä alueella laadun säilyttämiseksi, alkuperän varmistamiseksi tai valvonnan varmistamiseksi, ottaen huomioon unionin lainsäädännön, erityisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden osalta;
- f) seuraavat perusteet:
- i) tuotteen laadun tai ominaispiirteiden sekä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maantieteellisen ympäristön välinen yhteys; tai
- ii) tarvittaessa tuotteen määrätyn laadun, maineen tai muun ominaispiirteiden sekä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maantieteellisen alkuperän välinen yhteys;
- g) tuote-eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkastamisesta 37 artiklan nojalla huolehtivien viranomaisten tai, jos saatavilla, elinten nimi ja osoite sekä niiden erityistehtävät;

h) kyseisen tuotteen merkintöjä koskevat erityissäännöt.

2. Jotta varmistetaan tuote-eritelmistä saatavien tietojen asiamukaisuus ja tiiviys, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, joilla rajoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eritelmien sisältämiä tietoja, jos tietojen rajoittaminen on tarpeen liian laajojen rekisteröintihakemusten välttämiseksi.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eritelmien muotoa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Rekisteröintihakemusten sisältö

1. Jäljempänä 49 artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettujen alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan rekisteröintihakemuksen on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) hakijaryhmän nimi ja osoite sekä tuote-eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkastamisesta huolehtivien viranomaisten tai, jos saatavilla, elinten nimi ja osoite;
- b) 7 artiklassa säädetty tuote-eritelmä;
- c) yhtenäinen asiakirja, joka sisältää seuraavat tiedot:
  - i) tuote-eritelmän pääkohdat: nimi, tuotekuvaus, mukaan lukien tarvittaessa pakkausta ja merkintöjä koskevat erityissäännöt, ja maantieteellisen alueen tarkka määrittäminen;
  - ii) kuvaus tuotteen ja tapauksen mukaan joko 5 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen maantieteellisten ympäristön tai maantieteellisen alkuperän välisestä yhteydestä sekä tarvittaessa yhteyden perusteena olevat tuotekuvauksen tai tuotantomenetelmän erityispiirteet.

Lisäksi 49 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa hakemuksessa on oltava todiste siitä, että tuotteen nimi on suojattu sen alkuperämaassa.

2. Jäljempänä 49 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hakemusasiakirjoihin on sisällytettävä seuraavat tiedot:

- a) hakijaryhmän nimi ja osoite;
- b) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;
- c) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijaryhmän toimittaman hakemuksen, josta on tehty myönteinen päätös, olevan tämän asetuksen edellytysten ja sen nojalla annettujen säännösten mukainen;

d) tuote-eritelmän julkaisutiedot.

9 artikla

Siirtymäkauden kansallinen suoja

Jäsenvaltio voi, mutta vain siirtymäkauden ajan, myöntää nimelle tämän asetuksen mukaisen kansallisen suojan, joka alkaa siitä päivästä, jona hakemus on toimitettu komissiolle.

Siirtymäkauden kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän asetuksen mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemus perutaan.

Jos nimeä ei ole rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, tällaisen kansallisen suojan vaikutuksista vastaa yksinomaan asianomainen jäsenvaltio.

Jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttamalla toimenpiteillä saa olla vaikutusta ainoastaan kansallisella tasolla, eikä niillä saa olla vaikutusta unionin sisäiseen kauppaan tai kansainväliseen kauppaan.

10 artikla

Vastustamisperusteet

1. Jäljempänä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perusteltu vastaväite otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos komissio vastaanottaa sen mainitussa kohdassa säädettyssä määräajassa ja siinä

- a) osoitetaan, ettei 5 artiklassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ole noudatettu;
- b) osoitetaan, että ehdotetun nimen rekisteröinti olisi 6 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan vastaista;
- c) osoitetaan, että ehdotetun nimen rekisteröinti vaarantaisi kokonaan tai osittain samankaltaisen nimen tai tavaramerkin olemassaolon tai vähintään viiden vuoden ajan ennen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua julkaisupäivää markkinoilla laillisesti olleiden tuotteiden olemassaolon; tai
- d) olevien yksityiskohtaisten tietojen perusteella voidaan päätellä, että nimi, jolle rekisteröintiä haetaan, on yleisnimi.

2. Vastustamisperusteet arvioidaan unionin alueen osalta.

11 artikla

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteri

1. Komissio hyväksyy 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta täytäntöönpanosäädöksiä, joilla perustetaan ja pidetään yllä julkisesti saatavilla oleva, ajantasainen rekisteri tämän järjestelmän mukaisesti suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä.

2. Rekisteriin voidaan ottaa sellaisiin kolmansien maiden tuotteisiin liitettyjä maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena. Jollei nimiä kyseisessä sopimuksessa erikseen määritellä tämän asetuksen mukaisesti suojatuiksi alkuperänimityksiksi, nimet merkitään rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan rekisterin muotoa ja sisältöä koskevat yksityiskohdaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio julkaisee ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle 2 kohdassa tarkoitetun luettelon kansainvälisistä sopimuksista sekä luettelon maantieteellisistä merkinnöistä, jotka on suojattu kyseisillä sopimuksilla.

12 artikla

Nimet, tunnuksset ja merkinnät

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua tuotetta kaupan pitävä toimija.

2. Otetaan käyttöön unionin tunnuksset, joilla tiedotetaan suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä.

3. Sellaisten unionista peräisin olevien tuotteiden merkintöihin, joita tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen pidetään kaupan rekisteröityinä suojattuina alkuperänimityksinä tai suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, on liitettävä näkyviin unionin tunnuksset. Lisäksi tuotteen rekisteröidyn nimen olisi oltava samassa näkökentässä. Merkinnöissä voi olla maininnat "suojattu alkuperänimitys" tai "suojattu maantieteellinen merkintä" tai vastaavat lyhenteet "SAN" tai "SMM".

4. Merkinnöissä voi lisäksi olla alkuperäalueen kuvia 5 artiklan mukaisesti sekä tekstiä, grafiikkaa tai tunnuksia, jotka viittaavat jäsenvaltion ja/tai alueeseen, jossa kyseinen maantieteellinen alkuperäalue sijaitsee.

5. Direktiivin 2008/95/EY 15 artiklassa tarkoitettuja maantieteellisiä yhteisömerkkejä voidaan käyttää merkinnöissä yhdessä suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/13/EY soveltamista.

6. Rekisteröidyllä nimellä kaupan pidettävien kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden merkinnöissä voi olla 3 kohdassa tarkoitettut maininnat tai niihin liittyvät unionin tunnuksset.

7. Sen varmistamiseksi, että kuluttajille välitetään asianmukaista tietoa, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla otetaan käyttöön unionin tunnuksset.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään unionin tunnusten ja merkintöjen tekniset ominaisuudet sekä niiden käyttöä koskevat säännöt tuotteille, joita pidetään kaupan suojattuina alkuperänimityksinä tai suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, mukaan lukien säännöt käyttöön tulevia erikielisiä versioita varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Suoja

1. Rekisteröidyt nimet on suojattu

a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, jos tuotteet ovat verrattavissa tällä nimellä rekisteröityihin tuotteisiin tai jos nimen käytöllä voi hyötyä suojatun nimen maineesta, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosana;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palveluiden oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu "laatu", "tyyppi", "menetelmä", "tuotettu kuten", "jäljitelmä" tai muu vastaava ilmaisu, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosana;

c) muilta vääriä tai harhaanjohtavilta maininnoilta, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia ja joita käytetään sisä- tai ulkopakkauksessa, mainoksissa tai asianomaista tuotetta koskevissa asiakirjoissa, sekä tuotteen pakkaamisella tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

Jos suojattuun alkuperänimitykseen tai suojattuun maantieteelliseen merkintään sisältyy yleisnimenä pidetyn tuotteen nimi, yleisnimen käytön ei katsota olevan ensimmäisen alakohdan a eikä b alakohdan vastaista.

2. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yleisnimiä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla estetään tai lopetetaan 1 kohdassa tarkoitettu sellaisten suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen laitton käyttö, jotka tuotetaan tai joita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden on nimettävä tätä tarkoitusta varten viranomaiset, jotka vastaavat kyseisten toimien toteuttamisesta kunkin jäsenvaltion määrittämien menettelyjen mukaisesti.

Näiden viranomaisten on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta, ja niillä on oltava käytössään pätevä henkilöstö ja voimavarat, joita kyseisten tehtävien hoito edellyttää.

14 artikla

Tavaramerkkien, alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen välinen suhde

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, käytöltään 13 artiklan 1 kohdan vastaisen ja samantyyppistä tuotetta koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskeva rekisteröinti hakemus toimitettiin komissiolle.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan sen estämättä, mitä direktiivissä 2008/95/EY säädetään.

2. Tavaramerkin, jonka käyttö on 13 artiklan 1 kohdan vastaista ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti unionin alueella hyvässä uskossa tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos yhteisön tavaramerkistä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ tai neuvoston direktiivissä 2008/95/EY säädettyjä tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 4 kohdan soveltamista. Tällöin suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samoin kuin asianomaisten tavaramerkkien käyttö.

15 artikla

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen käyttöä koskevat siirtymäkaudet

1. Rajoittamatta 14 artiklan soveltamista komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla myönnetään enintään viiden vuoden siirtymäkausi, jonka aikana toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta peräisin olevassa tuotteessa, jonka nimitys on 13 artiklan 1 kohdan vastainen nimi tai johon sisältyy tällainen nimi, voidaan edelleen käyttää nimitystä, jolla sitä on pidetty kaupan, sillä ehdolla, että 49 artiklan 3 kohdan tai 51 artiklan mukaisella tutkittavaksi otettavalla vastaväitteellä osoitetaan, että

- nimen rekisteröinti vaarantaisi täysin tai osittain samanlaisen nimen olemassaolon; tai
- tällaisia tuotteita on kyseisellä alueella laillisesti pidetty kaupan kyseisellä nimellä vähintään viiden vuoden ajan ennen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä julkaisupäivää.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Rajoittamatta 14 artiklan soveltamista komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla pidennetään tämän artiklan 1 kohdassa mainittu siirtymäkausi 15 vuodeksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos osoitetaan, että

- tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua nimitystä on muuttumattoman ja aidon käytännön perusteella käytetty laillisesti vähintään 25 vuoden ajan ennen rekisteröintihakemuksen toimittamista komissiolle;
- tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun nimityksen käytön tarkoituksena ei ole missään vaiheessa ollut rekisteröidyn nimen maineesta hyötyminen eikä kuluttajaa ole johdettu eikä olisi voitu johtaa harhaan tuotteen oikean alkuperän suhteen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Alkuperämaan on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä käytettäessä oltava selkeästi ja näkyvästi kiinnitettyinä merkintään.

4. Niiden väliaikaisten vaikeuksien voittamiseksi, joita liittyy pitkän aikavälin tavoitteeseen varmistaa se, että kyseisen alueen kaikki tuottajat noudattavat eritelmää, jäsenvaltio voi sallia enintään 10 vuoden pituisen siirtymäkauden siitä päivästä, jona hakemus toimitetaan komissiolle, sillä ehdolla että asianomaiset toimijat ovat laillisesti pitäneet kaupan kyseisiä tuotteita, käyttäen asianomaisia nimiä, jatkuvasti vähintään viiden vuoden ajan siihen asti, kun hakemus on toimitettu jäsenvaltion viranomaisille, ja kun tämä seikka on otettu esiin 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa vastaväitemenettelyssä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin suojattuun maantieteelliseen merkintään tai suojattuun alkuperänimitykseen, joka viittaa kolmannen maan alueella sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen, vastaväitemenettelyä lukuun ottamatta.

Tällaiset siirtymäkaudet on mainittava 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa hakemusasiakirjoissa.

16 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklan 6 kohdassa säädettyssä rekisterissä olevat nimet siirretään automaattisesti tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Niitä vastaavia eritelmiä pidetään tämän asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuina eritelminä. Näihin rekisteröinteihin liittyviä mahdollisia erityisiä siirtymäsäännöksiä sovelletaan edelleen.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.

2. Kyseisten tuottajien tai sidosryhmien oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojaamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä uusista siirtymäsäännöistä.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 510/2006 nojalla tunnustettuja oikeuksia yhtäältä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen ja toisaalta tavaramerkkien samanaikaiseen voimassaoloon.

III OSASTO

AIDOT PERINTEISET TUOTTEET

17 artikla

Tavoite

Perustetaan aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmä, jonka tavoitteena on turvata perinteisiä tuotantomenetelmiä ja valmistusohjeita auttamalla perinteisten tuotteiden tuottajia pitämään kaupan tuotteitaan ja viestittämään kuluttajille perinteisten valmistusohjeidensa ja tuotteidensa lisäarvoa tuovista ominaisuuksista.

18 artikla

Arviointiperusteet

1. Nimi voidaan rekisteröidä aitona perinteisenä tuotteena silloin, kun se kuvaa tiettyä tuotetta tai elintarviketta, joka

- a) vastaa tuotanto- tai jalostusmenetelmän tai koostumuksen osalta perinteistä käytäntöä kyseisen tuotteen tai elintarvikkeen kohdalla; tai
- b) valmistetaan perinteisesti käytetyistä raaka-aineista tai ainesosista.

2. Tullakseen rekisteröidyksi aitona perinteisenä tuotteena nimen on

- a) oltava ollut perinteisesti käytössä kyseiseen tuotteeseen viittaessa; tai
- b) osoitettava tuotteen perinteinen luonne tai erityisluonne.

3. Jos 51 artiklan mukaisessa vastaväitemenettelyssä osoitetaan, että nimi on käytössä myös toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, 52 artiklan 3 kohdan mukaisessa rekisteröintipäätöksessä voidaan vastaavien tuotteiden tai tuotteiden, joilla on sama tai samankaltainen nimi, tunnistamiseksi säätää, että aidon perinteisen tuotteen nimeen liitetään väite ”valmistettu ...:n perinnettä noudattaen”, jota seuraa maan tai sen alueen nimi.

4. Nimeä ei voida rekisteröidä, jos sillä viitataan ainoastaan jonkin tuoteryhmän kohdalla käytettäviin yleisiin väitteisiin tai unionin erityislainsäädännössä säädettyihin väitteisiin.

5. Järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään lisää tässä artiklassa säädettyjä arviointiperusteita.

19 artikla

Tuote-eritelmä

1. Aidon perinteisen tuotteen on oltava sellaisen eritelmän mukainen, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

- a) rekisteröitäväksi ehdotettu nimi soveltuvine kieliversioineen;
- b) tuotekuvaus, mukaan luettuna tärkeimmät fyysiset, kemialliset, mikrobiologiset tai aistinvaraiset ominaispiirteet, jotka osoittavat tuotteen erityisluonteen;
- c) kuvaus tuotantomenetelmästä, jota tuottajien on noudatettava, mukaan luettuina tarvittaessa käytettyjen raaka-aineiden tai ainesosien laji ja ominaisuudet sekä menetelmä, jolla tuote on valmistettu; ja
- d) tuotteen perinteisen luonteen määrittävät tärkeimmät tekijät.

2. Jotta varmistetaan tuote-eritelmistä saatavien tietojen asianmukaisuus ja tiiviys, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, joilla rajoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun eritelmän sisältämiä tietoja, jos tietojen rajoittaminen on tarpeen liian laajojen rekisteröintihakemusten välttämiseksi.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eritelmän muotoa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

20 artikla

Rekisteröintihakemusten sisältö

1. Hakemuksessa, joka koskee nimen rekisteröimistä 49 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitettuna aitona perinteisenä tuotteena, on oltava seuraavat tiedot:

- a) hakijaryhmän nimi ja osoite;
- b) 19 artiklassa säädetty tuote-eritelmä.

2. Jäljempänä 49 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hakemusasiakirjoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot; ja
- b) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo ryhmän toimittaman hakemuksen, josta voidaan tehdä myönteinen päätös, olevan tämän asetuksen edellytysten ja sen nojalla annettujen säännösten mukainen.

21 artikla**Vastustamisperusteet**

1. Jäljempänä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perusteltu vastaväite otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos komissio vastaanottaa sen ennen määräajan päättymistä ja siinä

a) perusteellaan riittävästi, miksi kyseinen rekisteröinti ei olisi tämän asetuksen ehtojen mukainen; tai

b) osoitetaan, että nimeä käytetään laillisella, tunnistetulla ja taloudellisesti merkittävällä tavalla samankaltaisista maataloustuotteista tai elintarvikkeista.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut perusteet arvioidaan unionin alueen osalta.

22 artikla**Aitojen perinteisten tuotteiden rekisteri**

1. Komissio hyväksyy 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta täytäntöönpanosäädöksiä, joilla perustetaan ja ylläpidetään julkisesti saatavilla oleva, ajantasainen rekisteri tämän järjestelmän mukaisista aidoista perinteisistä tuotteista.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan rekisterin muotoa ja sisältöä koskevat yksityiskohdalliset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

23 artikla**Nimet, tunnukset ja merkinnät**

1. Aidoksi perinteiseksi tuotteeksi rekisteröityä nimeä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua tuotetta kaupan pitävä toimija.

2. Otetaan käyttöön unionin tunnus, jolla tiedotetaan aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmästä.

3. Kun on kyse unionista peräisin olevasta tuotteesta, jota pidetään kaupan tämän asetuksen mukaisesti rekisteröitynä aitona perinteisenä tuotteena, 2 kohdassa tarkoitettun tunnuksen on oltava merkinnöissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdan soveltamista. Lisäksi tuotteen nimen olisi oltava samassa näkökentässä. Merkinnöissä voi myös olla maininta "aito perinteinen tuote" tai sitä vastaava lyhenne "APT".

Tunnuksen käyttö merkinnöissä on vapaaehtoista, kun on kyse unionin ulkopuolella tuotetuista aidoista perinteisistä tuotteista.

4. Sen varmistamiseksi, että kuluttajille välitetään asianmukaista tietoa, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla otetaan käyttöön unionin tunnus.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään unionin tunnuksen ja merkinnän tekniset ominaisuudet sekä niiden käyttöä koskevat säännöt tuotteille, joilla on aito

perinteinen tuote -maininta, myös käyttöön tulevia erikielisiä versioita varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla**Rekisteröityjen nimien käyttörajoitukset**

1. Rekisteröidyt nimet suojataan väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä tai muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johdattaa kuluttajaa harhaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kansallisella tasolla käytettävistä myyntikuvauksista aiheudu sekaannusvaaraa rekisteröityjen nimien kanssa.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt aitojen perinteisten tuotteiden suojelemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla**Siirtymäsäännökset**

1. Asetuksen (EY) N:o 509/2006 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröidyt nimet siirretään automaattisesti tämän asetuksen 22 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Niitä vastaavia eritelmiä pidetään tämän asetuksen 19 artiklassa tarkoitettuina eritelminä. Näihin rekisteröinteihin liittyviä mahdollisia erityisiä siirtymäsäännöksiä sovelletaan edelleen.

2. Asetuksen (EY) N:o 509/2006 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti rekisteröityjä nimiä, samoin kuin tämän asetuksen 58 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen hakemusten nojalla rekisteröityjä nimiä, voidaan edelleen käyttää 4 päivään tammikuuta 2023 saakka asetuksessa (EY) N:o 509/2006 säädetyin edellytyksin, elleivät jäsenvaltiot hyödynnä tämän asetuksen 26 artiklassa vahvistettua menettelyä.

3. Kyseisten tuottajien tai sidosryhmien oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojaamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan lisää siirtymäsääntöjä.

26 artikla**Yksinkertaistettu menettely**

1. Jäsenvaltio voi ryhmän pyynnöstä ilmoittaa komissiolle asetuksen (EY) N:o 509/2006 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti rekisteröityjen ja tämän asetuksen mukaisten aitojen perinteisten tuotteiden nimiä 4 päivään tammikuuta 2016 saakka.

Ennen nimen ilmoittamista jäsenvaltion on pantava vireille 49 artiklan 3 ja 4 kohdassa määritelty vastaväitemenettely.

Jos tämän menettelyn aikana osoitetaan, että nimeä käytetään myös viitattaessa vastaaviin tuotteisiin tai tuotteisiin, joilla on sama tai samankaltainen nimi, nimeä voidaan täydentää tuotteen perinteistä tai erityisluonnetta merkitsevällä ilmaisulla.

Kolmannesta maasta oleva ryhmä voi ilmoittaa tällaisia nimiä komissiolle joko suoraan tai kyseisen maan viranomaisten välityksellä.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitetut nimet kutakin nimeä vastaavine eritelmineen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta.

3. Tällöin sovelletaan 51 ja 52 artiklaa.

4. Vastustusmenettelyn päätyttyä komissio mukauttaa tarvittaessa 22 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin vietyjä tietoja tuotteista. Niitä vastaavia eritelmiä pidetään 19 artiklassa tarkoitettuna eritelminä.

IV OSASTO

VAPAAEHTOISET LAATUILMAISUT

27 artikla

Tavoite

Otetaan käyttöön vapaaehtoisten laatuilmaisujen järjestelmä, jolla tehdään tuottajille helpommaksi tiedottaa sisämarkkinoilla heidän maataloustuotteidensa lisäarvoa tuovista ominaispiirteistä tai ominaisuuksista.

28 artikla

Kansalliset säännöt

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa vapaaehtoisia laatuilmaisuja koskevia kansallisia sääntöjä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, edellyttäen että tällaiset säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.

29 artikla

Vapaaehtoiset laatuilmaisut

1. Vapaaehtoisten laatuilmaisujen on täytettävä seuraavat perusteet:

a) ilmaisu liittyy sellaiseen yhden tai useamman tuoteluokan ominaispiirteeseen taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuteen, joka pätee tietyillä alueilla;

b) ilmaisun käyttö tuo tuotteelle lisäarvoa vastaavanlaisiin tuotteisiin verrattuna; ja

c) ilmaisulla on eurooppalainen ulottuvuus.

2. Vapaaehtoiset laatuilmaisut, jotka kuvaavat tuotteen teknisiä ominaisuuksia pakollisten kaupan pitämisen vaatimusten täyttämistä varten ja joiden tarkoitus ei ole välittää kuluttajille tietoa näistä tuoteominaisuuksista, suljetaan tämän järjestelmän ulkopuolelle.

3. Vapaaehtoisiin laatuilmaisuihin ei voi kuulua vapaaehtoisia varattuja ilmaisia, jotka tukevat ja täydentävät alakohtaisesti tai tuoteluokan mukaisesti määritettyjä erityisiä kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia.

4. Joidenkin alojen erityisluonteen ja kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja perusteita koskevat yksityiskohdalliset säännöt.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kaikki tämän osaston soveltamiseksi tarvittavat muotoja, menettelyjä tai muita teknisiä yksityiskohtia koskevat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Hyväksyessään delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon asiaan liittyvät kansainväliset standardit.

30 artikla

Varaaminen ja muuttaminen

1. Kuluttajien odotusten, tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen, markkinatilanteen sekä kaupan pitämisen vaatimusten ja kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla varataan vapaaehtoinen lisälaatuilmaisu ja vahvistetaan sen käyttöedellytykset.

2. Siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen käyttöedellytysten muutokset asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jotta otettaisiin huomioon vapaaehtoisen lisälaatuilmaisun tarkoituksenmukainen käyttö.

31 artikla

Vuoristoalueen tuote

1. Ilmaisu "vuoristoalueen tuote" otetaan käyttöön vapaaehtoisena laatuilmaisuna.

Tätä ilmaisua saadaan käyttää kuvaamaan ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I ja joiden osalta:

a) sekä raaka-aineet että tuotantoeläinten rehu ovat olennaiselta osin peräisin vuoristoalueilta;

b) jalostettujen tuotteiden tapauksessa myös jalostus suoritetaan vuoristoalueilla.

2. Tässä artiklassa unionin 'vuoristoalueilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklan 1 kohdan nojalla määritettyjä alueita. Kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tapauksessa vuoristoalueina pidetään alueita, jotka asianomainen kolmas maa on nimennyt virallisesti vuoristoalueiksi tai jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklan 1 kohdassa esitettyjä perusteita vastaavat perusteet.

3. Siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista käyttöedellytyksistä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jotta otettaisiin huomioon maataloustuotantoon vuoristoalueilla vaikuttavat luonnonolosuhteista johtuvat rajoitteet. Erityisesti siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös, jossa vahvistetaan, millaisin edellytyksin raaka-aineiden tai rehun on sallittua olla peräisin muualta kuin vuoristoalueilta, millaisin edellytyksin tuotteiden jalostus on sallittua vuoristoalueiden ulkopuolella maantieteellisesti määriteltävällä alueella, ja tällaisen maantieteellisen alueen määrittely.

4. Siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä tuotantomenetelmien vahvistamisesta ja muista perusteista, joilla on merkitystä tämän artiklan 1 kohdassa käyttöön otetun vapaaehtoisen laatuilmalmsun soveltamiselle, jotta otettaisiin huomioon maataloustuotantoon vuoristoalueilla vaikuttavat luonnonolosuhteista johtuvat rajoitteet.

32 artikla

Saaristoalueen maataloustuote

Komissio esittää viimeistään 4 päivänä tammikuuta 2014 kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle uudesta ilmaisusta "saaristoalueen maataloustuote". Ilmaisua voidaan käyttää ainoastaan sellaisten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltujen ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden kuvaamiseen, joiden raaka-aineet ovat peräisin saaristoalueilta. Ilmaisua voidaan käyttää jalostettuihin tuotteisiin vain silloin, kun myös jalostus on suoritettu saaristoalueilla tapauksissa, joissa tämä vaikuttaa huomattavasti lopputuotteen erityisominaisuuksiin.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia vapaaehtoisen laatuilmalmsun "saaristoalueen maataloustuote" varaamisesta.

33 artikla

Käyttörajoitukset

1. Vapaaehtoista laatuilmalmsua voidaan käyttää ainoastaan kuvaamaan vastaavien käyttöedellytysten mukaisia tuotteita.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan sääntöjä vapaaehtoisten laatuilmalmsujen käytöstä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

34 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia, joilla varmistetaan tämän osaston vaatimusten täytyminen, ja sovellettava rikkomistapauksissa soveltuvia hallinnollisia seuraamuksia.

V OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden viralliset tarkastukset

35 artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan II ja III osastossa vahvistettuihin laatujärjestelmiin.

36 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti nimettävä toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat virallisista tarkastuksista tässä asetuksessa käyttöön otettuihin laatujärjestelmiin liittyvien oikeudellisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 menettelyjä ja vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin virallisiin tarkastuksiin, joita tehdään kaikille tämän asetuksen liitteen I soveltamisalaan kuuluville tuotteille laatujärjestelmiin liittyvien oikeudellisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta, ja niillä on oltava käytössään pätevä henkilöstö ja voimavarat, joita tehtävien hoito edellyttää.

3. Virallisten tarkastusten on katettava:

- sen tarkistaminen, että tuote on sitä vastaavan tuote-eritelmän mukainen, ja
- markkinoille saatettua tuotetta kuvaavien rekisteröityjen nimien käytön seuranta 13 artiklan mukaisesti II osaston nojalla rekisteröityjen nimien osalta ja 24 artiklan mukaisesti III osaston nojalla rekisteröityjen nimien osalta.

37 artikla

Tuote-eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Unionin alueelta peräisin oleviin tuotteisiin liittyvien suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta tuote-eritelmän noudattamisen tarkistamisesta huolehtii, ennen tuotteen saattamista markkinoille,

- yksi tai useampi tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista; ja/tai
- yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista valvontaelimistä, joka toimii tai jotka toimivat tuotteita sertifioivana elimenä.

Tällaisesta eritelmien noudattamisen tarkistamisesta aiheutuvista kuluista voivat vastata toimijat, joihin nämä tarkastukset kohdistuvat. Myös jäsenvaltiot voivat osallistua kustannuksiin.

2. Kolmannesta maasta peräisin oleviin tuotteisiin liittyvien alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden osalta tuote-eritelmän noudattamisen tarkistamisesta huolehtii ennen tuotteen saattamista markkinoille,

a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämistä viranomaisista; ja/tai

b) yksi tai useampi tuotteita sertifioivista elimistä.

3. Jäsenvaltioiden on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten nimet ja osoitteet ja ajantasaistettava nämä tiedot säännöllisesti.

Komissio julkistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa nämä tiedot säännöllisesti.

4. Komissio voi 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään, miten tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteita sertifioivien elinten nimet ja osoitteet julkistetaan.

38 artikla

Nimen käytön seuranta myyntipaikoilla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 36 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja nimet ja osoitteet. Komissio julkistaa näiden viranomaisten nimet ja osoitteet.

Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia, joilla varmistetaan tämän asetuksen vaatimusten täyttyminen, ja toteutettava rikkomistapauksissa kaikki tarvittavat toimenpiteet.

39 artikla

Tehtävien siirtäminen valvontaelimille toimivaltaisten viranomaisten toimesta

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat delegoida asetuksen (EY) N:o 882/2004 5 artiklan mukaisesti tiettyjä laatujärjestelmien virallisiin tarkastuksiin liittyviä tehtäviä yhdelle tai useammalle valvontaelimelle.

2. Tällaisten valvontaelinten on oltava akkreditoituja euroopalaisen standardin EN 45011 tai ISO Guide 65:n ("Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset") mukaisesti.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua akkreditoinnista voi vastata ainoastaan

a) kansallinen akkreditointielin unionissa asetuksen (EY) N:o 765/2008 säännösten mukaisesti; tai

b) sellainen akkreditointielin unionin ulkopuolella, joka on al-lekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin tuotesertifiointia koskevan monenvälisen tunnustamissopimuksen.

40 artikla

Valvontatoiminnan suunnittelu ja toiminnasta raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän luvun mukaisten velvoitteiden valvonta sisältyy erillisenä jaksona monivuotisiin kansallisiin valvontasuunnitelmiin asetuksen (EY) N:o 882/2004 41, 42 ja 43 artiklan mukaisesti.

2. Tässä asetuksessa asetettujen velvoitteiden valvonnasta laadittavissa vuosikertomuksissa on oltava erillisessä jaksossa asetuksen (EY) N:o 882/2004 44 artiklassa säädetyt tiedot.

II LUKU

Tiettyä aiempaa käyttöä koskevat poikkeukset

41 artikla

Yleisnimet

1. Tämä asetus ei vaikuta unionissa yleisnimenä käytössä olevien ilmaisujen käyttöön, vaikka yleisnimi olisi osa laatujärjestelmän mukaisesti suojattua nimeä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

2. Sen määrittämiseksi, onko ilmaisusta tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, ja erityisesti

a) tilanne alueilla, joilla tuotetta käytetään;

b) asiaa koskevat kansalliset tai unionin säädökset.

3. Jotta asianosaisten oikeudet tulevat täysin suojatuiksi, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan lisäsääntöjä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmaisujen geneerisyyden määrittämiseksi.

42 artikla

Kasvilajikkeet ja eläinrodut

1. Tämä asetus ei estä saattamasta markkinoille tuotetta, jonka merkinnöissä on II, III tai IV osastossa kuvatun laatujärjestelmän mukaisesti suojattu tai varattu nimi tai ilmaisu, johon sisältyy kasvilajikkeen tai eläinrodun nimi tai joka muodostuu niistä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseinen tuote muodostuu tai on saatu ilmoitetusta lajikkeesta tai rodusta;

b) kuluttajia ei johdeta harhaan;

- c) lajikkeen tai rodun nimen käyttö on reilun kilpailun mukais-
ta;
- d) käytöllä ei hyödynnetä suojatun ilmaisun mainetta; ja
- e) II osastossa kuvatun laatujärjestelmän osalta tuotetta on tu-
otettu ja pidetty kaupan kyseisellä nimellä alkuperäalueensa
ulkopuolella ennen päivää, jona maantieteellisen merkinnän
rekisteröintiä haetaan.

2. Jotta elintarvikealan toimijoiden oikeudet ja vapaudet käyt-
tää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kasvilajikkeen tai
eläinrodun nimeä olisivat vielä selkeämmät, siirretään komi-
ssiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä,
jotka koskevat sääntöjä tällaisten nimien käytöstä.

43 artikla

Suhde teollis- ja tekijänoikeuksiin

Edellä III ja IV osastossa kuvattuja laatujärjestelmiä sovelletaan rajoittamatta teollis- ja tekijänoikeuksia ohjaavien unionin tai jäsenvaltioiden sääntöjen soveltamista, erityisesti alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja tavaramerkkejä koskevien sääntöjen sekä kyseisten sääntöjen nojalla myönnettyjen oikeuksien soveltamista.

III LUKU

Laatujärjestelmien merkinnät ja tunnukset sekä tuottajien asema

44 artikla

Merkintöjen ja tunnusten suoja

1. Laatujärjestelmiin viittaavia merkintöjä, lyhenteitä ja tunnuksia saa käyttää ainoastaan sen laatujärjestelmän sääntöjen mukaisesti tuotetun tuotteen yhteydessä, johon tuote kuuluu. Tämä koskee erityisesti seuraavia merkintöjä, lyhenteitä ja tunnuksia:

- a) "suojattu alkuperänimitys", "suojattu maantieteellinen merkintä", "maantieteellinen merkintä", "SAN", "SMM" ja niihin liittyvät tunnukset sellaisina kuin niistä säädetään II osastossa;
- b) "aito perinteinen tuote", "APT" ja siihen liittyvä tunnus sellaisena kuin niistä säädetään III osastossa;
- c) "vuoristoalueiden tuote" sellaisena kuin niistä säädetään IV osastossa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan mukaisesti Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahastosta) voidaan komission aloitteesta tai komission lukuun rahoittaa keskitetysti hallinnollista tukea, joka koskee laatujärjestelmiin viittaavien merkintöjen, lyhenteiden ja tunnusten suojaamiseksi unionissa ja kolmansissa maissa väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä tai muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan, tarvittavia kehitys-, valmistelu- ja seurantatoimia sekä hallinnollista ja oikeudellista tukea, oike-

usturvavakuutusta, rekisteröintimaksuja, uusimismaksuja, tavaramerkkien rekisteröinnin seurantomaksuja, oikeudenkäyntimaksuja ja kaikkia muita suojaamiseen liittyviä toimenpiteitä.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen merkintöjen, lyhenteiden ja tunnusten yhdenmukaista suojaamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

45 artikla

Ryhmien asema

1. Rajoittamatta tuottajaorganisaatioista ja toimialakohtaisista organisaatioista asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjen erityissäännösten soveltamista ryhmän on

- a) pyrittävä varmistamaan nimen käyttöä myynnissä seuraamalla, että ryhmän tuotteiden laatu, maine ja aitous on markkinoilla taattu, ja tarvittaessa välittämällä tieto 36 artiklassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille tai muille toimivaltaisille viranomaisille 13 artiklan 3 kohdan puiteissa;
- b) ryhdyttävä toimiin, joilla varmistetaan suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sekä niihin suoraan liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien riittävä oikeudellinen suoja;
- c) suunniteltava tiedotus- ja menekinedistämistoimintaa, jolla pyritään välittämään kuluttajille tieto tuotteen lisäarvoa tuovista ominaisuuksista;
- d) suunniteltava toimintaa, jolla pyritään varmistamaan, että tuote on tuote-eritelmänsä mukainen;
- e) pyrittävä parantamaan järjestelmän toimivuutta muun muassa kehittämällä taloudellista asiantuntijuutta, tekemällä talousanalyyskejä, jakamalla taloustietoa järjestelmästä ja antamalla neuvoja tuottajille;
- f) toteutettava toimenpiteitä tuotteiden arvon tehostamiseksi ja tarvittaessa ryhdyttävä toimiin sellaisten toimenpiteiden esittämiseksi tai torjumiseksi, jotka ovat haitallisia tai joista voi mahdollisesti aiheutua haittaa kyseisten tuotteiden imagolle.

2. Jäsenvaltiot voivat kannustaa alueillaan hallinnollisin keinoin ryhmien muodostamista ja toimintaa. Lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ryhmien nimet ja osoitteet komissiolle. Komissio julkistaa nämä tiedot.

46 artikla

Järjestelmien käyttöoikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla II ja III osastossa säädetyn laatujärjestelmän sääntöjä noudattavilla toimijoilla on mahdollisuus päästä 37 artiklassa tarkoitettuun tarkastusjärjestelmään.

2. Toimijoiden, jotka valmistavat tai säilyttävät aitona perinteisenä tuotteena taikka suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä kaupan pidettyjä tuotteita tai jotka saattavat tällaisia tuotteita markkinoille, on myös kuultava tämän osaston I luvussa säädettyjen tarkastusten piiriin.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijoilla, jotka ovat halukkaita noudattamaan III ja IV osastossa vahvistetun laatujärjestelmän sääntöjä, on mahdollisuus tehdä se, eikä osallistumiselle ole syrjiviä tai muuten objektiivisesti perusteettomia esteitä.

47 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat vaatia maksun kattaakseen laatujärjestelmien hallinnointikulut, joihin kuuluvat myös tässä asetuksessa säädetystä hakemusten käsittelystä, vastaväitteistä, muutos- ja peruutuspyynnöistä aiheutuneet kulut, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 882/2004 ja erityisesti sen II osaston VI luvun soveltamista.

IV LUKU

Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden haku- ja rekisteröintimenettelyt

48 artikla

Hakumenettelyn soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan II ja III osastossa vahvistettuihin laatujärjestelmiin.

49 artikla

Nimen rekisteröintihakemus

1. Nimien rekisteröintiä 48 artiklassa tarkoitetuissa laatujärjestelmissä voivat hakea ainoastaan ryhmät, jotka työskentelevät niiden tuotteiden parissa, joiden nimi on määrä rekisteröidä. Jos "suojatun alkuperänimityksen" tai "suojatun maantieteellisen merkinnän" nimi viittaa rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen tai kun kyseessä on "aidon perinteisen tuotteen" nimi, useammat ryhmät eri jäsenvaltioista tai kolmansista maista voivat esittää yhteisen rekisteröintihakemuksen.

Yhtä luonnollista tai oikeushenkilöä voidaan pitää ryhmänä, jos osoitetaan, että kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- asianomainen henkilö on ainoa tuottaja, joka haluaa jättää hakemuksen;
- suojujien alkuperänimitysten ja suojujien maantieteellisten merkintöjen ollessa kyseessä kyseisellä määritellyllä maantieteellisellä alueella on ominaispiirteitä, jotka eroavat merkittävästi naapurialueiden ominaispiirteistä, taikka tuotteen ominaispiirteet ovat erilaiset kuin naapurialueilla tuotettujen tuotteiden ominaispiirteet.

2. Jos II osastossa vahvistettua järjestelmää koskeva hakemus liittyy maantieteelliseen alueeseen jäsenvaltiossa tai jos III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevaa hakemusta valmistele jäsenvaltioon sijoittautunut ryhmä, hakemus osoitetaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltion on tutkittava hakemus asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että se on perusteltu ja täyttää kyseisen järjestelmän edellytykset.

3. Jäsenvaltion on osana tämän artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tutkimusta pantava vireille kansallinen vastaväitemenettely, jolla taataan hakemuksen riittävä julkaiseminen ja johon sisältyy kohtuullinen aika, jonka kuluessa luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää hakemusta koskevan vastaväitteen.

Jäsenvaltion on tarkastettava II osastossa vahvistetun järjestelmän mukaisesti saatujen vastaväitteiden tutkittavuutta 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti, ja III osastossa vahvistetun järjestelmän mukaisesti saatujen vastaväitteiden tutkittavuutta 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltio saatujen vastaväitteiden tarkastelun jälkeen katsoo, että tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät, se voi tehdä myönteisen päätöksen ja esittää komissiolle hakemusasiakirjan. Sen on tällaisessa tapauksessa ilmoitettava komissiolle vastaväitteistä, jotka voidaan ottaa tutkittaviksi ja jotka on saatu luonnolliselta tai oikeushenkilöltä, joka on laillisesti pitänyt kaupan kyseisiä tuotteita käyttäen asianomaisia nimiä, jatkuvasti vähintään viiden vuoden ajan ennen 3 kohdassa tarkoitettua julkaisupäivää.

Jäsenvaltion on varmistettava, että sen tekemä myönteinen päätös julkistetaan ja että luonnollisilla ja oikeushenkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, on mahdollisuus valittaa päätöksestä.

Jäsenvaltion on varmistettava, että myönteisen päätöksen perusteena ollut tuote-eritelmä julkaistaan, ja huolehdittava siitä, että tuote-eritelmä on sähköisesti saatavilla.

Suojujien alkuperänimitysten ja suojujien maantieteellisten merkintöjen osalta jäsenvaltioiden on myös taattava tuote-eritelmän sen version, josta komissio tekee päätöksen 50 artiklan 2 kohdan nojalla, riittävä julkaiseminen.

5. Jos II osastossa vahvistettua järjestelmää koskeva hakemus liittyy maantieteelliseen alueeseen kolmannessa maassa tai jos III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevaa hakemusta valmistele kolmanteen maahan sijoittautunut ryhmä, hakemus osoitetaan komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten välityksellä.

6. Tässä artiklassa tarkoitettut asiakirjat, jotka lähetetään komissiolle, on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

7. Hakumenettelyn helpottamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt kansallisen vastaväitemenettelyn toteuttamiseksi enemmän kuin yhtä kansallista aluetta koskevien yhteisten hakemusten osalta, ja jotka täydentävät hakumenettelyä koskevia sääntöjä.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan hakemusmenettelyjä ja hakemusten muotoa ja esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien enemmän kuin yhtä kansallista aluetta koskevien hakemusten osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

50 artikla

Tarkastelu komissiossa ja vastaväitteiden julkistaminen

1. Komissio tutkii kaikki 49 artiklan mukaisesti sille toimitetut hakemukset asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että hakemus on perusteltu ja täyttää kyseisen järjestelmän edellytykset. Tutkimus ei saisi kestää yli kuutta kuukautta. Jos tämä määräaika ylittyy, komissio ilmoittaa viivästyksen syyt hakijalle kirjallisesti.

Komissio julkistaa vähintään kuukausittain luettelon nimistä, joista sille on tehty rekisteröintihakemus, sekä päivämäärät, joina hakemukset on toimitettu.

2. Kun komissio 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritettuna tutkimuksen perusteella katsoo, että tässä asetuksessa säädetty edellytykset täyttyvät, se julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

- a) II osastossa vahvistettua järjestelmää koskevien hakemusten osalta yhtenäisen asiakirjan sekä tuote-eritelmän julkaisuviitteet;
- b) III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevien hakemusten osalta tuote-eritelmän.

51 artikla

Vastaväitemenettely

1. Kolmen kuukauden kuluessa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tapahtuneesta julkistamisesta jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaiset taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat esittää komissiolle vastaväiteilmoituksen.

Luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet muun kuin hakemuksen vastaanottaneen jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää vastaväiteilmoituksen sijoittautumisjäsenvaltioille määräajassa, joka mahdollistaa vastaväitteen esittämisen ensimmäisen alakohdan nojalla.

Vastaväiteilmoitukseen on sisällytettävä ilmoitus siitä, että hakemus saattaisi rikkoa tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä. Vastaväiteilmoitus, jossa ei ole tällaista ilmoitusta, on mitätön.

Komissio toimittaa vastaväiteilmoituksen viipymättä edelleen hakemuksen toimittaneelle viranomaiselle ja elimelle.

2. Jos komissiolle esitetään vastaväiteilmoitus, jota seuraa kahden kuukauden kuluessa perusteltu vastaväite, komissio tarkastaa tämän perustellun vastaväitteen tutkittavuuden.

3. Kahden kuukauden kuluessa tutkittavaksi otettavan perustellun vastaväitteen vastaanottamisesta komissio kehottaa vastaväitteen esittänyttä viranomaista tai henkilöä sekä hakemuksen esittänyttä viranomaista tai elintä käymään tarvittavia neuvotte-luja kohtuullisen ajan, joka on enintään kolme kuukautta.

Vastaväitteen esittäneen viranomaisen tai henkilön sekä hakemuksen esittäneen viranomaisen tai elimen on aloitettava tällaiset tarvittavat neuvottelut ilman aiheutonta viivytystä. Niiden on annettava toisilleen asiaankuuluvat tiedot sen arvioimiseksi, onko rekisteröintihakemus tämän asetuksen edellytysten mukainen. Jos sopimukseen ei päästä, nämä tiedot toimitetaan myös komissiolle.

Milloin tahansa näiden kolmen kuukauden aikana komissio voi hakijan pyynnöstä pidentää neuvottelujen määräaika enintään kolmella kuukaudella.

4. Jos 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistuja tietoja on tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien neuvottelujen seurauksena muutettu huomattavasti, komissio tekee uudestaan 50 artiklassa tarkoitettua tutkimuksen.

5. Komissiolle tämän artiklan 1–4 kohdan mukaisesti lähetettävä vastaväiteilmoitus, perusteltu vastaväite ja siihen liittyvät asiakirjat on laadittava jollakin unionin virallisella kielellä.

6. Selkeiden vastaväitemenettelyjen ja määräaikojen vahvistamiseksi siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään vastaväitemenettelyn sääntöjä.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vastaväitemenettelyjä ja vastaväitteiden muotoa ja esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

52 artikla

Rekisteröintipäätös

1. Jos komissio 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehdystä tutkimuksesta saamiensa tietojen perusteella katsoo, etteivät rekisteröintiedellytykset täyty, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hakemus hylätään. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jos komissiolle ei esitetä 51 artiklan mukaisia vastaväiteilmoituksia eikä tutkittavaksi otettavia perusteltuja vastaväitteitä, se hyväksyy 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta täytäntöönpanosäädöksiä, joilla nimi rekisteröidään.

3. Jos komissiolle esitetään perusteltu vastaväite, joka voidaan ottaa tutkittavaksi, se 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien neuvottelujen jälkeen ja otettuaan huomioon niiden tulokset joko

a) rekisteröi nimen täytäntöönpanosäädöksillä, jotka on hyväksytty soveltamatta 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jos sopimukseen on päästy, ja muuttaa tarvittaessa 50 artiklan 2 kohdan nojalla julkaistuja tietoja edellyttäen, etteivät muutokset ole merkittäviä; tai

b) hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla rekisteröinnistä päätetään, jos sopimukseen ei ole päästy. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komission rekisteröintisäädökset ja hylkäyspäätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

53 artikla

Tuote-eritelmän muutokset

1. Ryhmä, jonka oikeutettua etua asia koskee, voi hakea hyväksyntää tuote-eritelmän muutokselle.

Hakemuksessa on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos muutoksesta seuraa tuote-eritelmään yksi tai useampi muu kuin vähäinen muutos, muutosta koskeva pyyntö käsitellään 49–52 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jos kuitenkin ehdotetut muutokset ovat vähäisiä, komissio hyväksyy tai hylkää hakemuksen. Jos 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen muuttumista merkitsevät muutokset hyväksytään, komissio julkaisee kyseiset tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jotta muutosta pidettäisiin vähäisenä II osastossa kuvatun laatujärjestelmän tapauksessa, se ei saa

- a) liittyä tuotteen olennaisiin ominaispiirteisiin;
- b) muuttaa 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettua yhteyttä;
- c) sisältää tuotteen nimen tai nimen osan muutosta;
- d) vaikuttaa määriteltyyn maantieteelliseen alueeseen; tai
- e) lisätä tuotteella tai sen raaka-aineilla käytävän kaupan rajoituksia.

Jotta muutosta pidettäisiin vähäisenä III osastossa kuvatun laatujärjestelmän tapauksessa, se ei saa

- a) liittyä tuotteen olennaisiin ominaispiirteisiin;

b) sisältää tuotantomenetelmän olennaisia muutoksia; tai

c) sisältää tuotteen nimen tai nimen osan muutosta.

Hakemuksen tutkimisessa keskitytään yksinomaan ehdotettuun muutokseen.

3. Muutosta koskevan hakemuksen hallinnoinnin helpottamiseksi myös silloin, kun muutoksesta ei seuraa mitään muutosta yhtenäiseen asiakirjaan ja kun muutos koskee julkisten viranomaisten määräämistä pakollisista terveyden- tai kasvinuojelutoimista johtuvaa tilapäistä eritelmän muutosta, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään muutosta koskevan hakumenettelyn sääntöjä.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan muutosta koskevaan hakemukseen liittyviä menettelyjä sekä sen muotoa ja esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

54 artikla

Peruuttaminen

1. Komissio voi omasta aloitteestaan taikka niiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden pyynnöstä, joiden oikeutettua etua asia koskee, hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan suojatun alkuperänimityksen, suojatun maantieteellisen merkinnän tai aidon perinteisen tuotteen rekisteröinti seuraavissa tapauksissa:

- a) jos tuote-eritelmän edellytysten täyttymistä ei ole varmistettu,
- b) jos aidon perinteisen tuotteen, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän mukaista tuotetta ei ole saatettu markkinoille vähintään seitsemään vuoteen.

Komissio voi rekisteröidyllä nimellä kaupan pidettävän tuotteen tuottajien pyynnöstä peruuttaa tällaista tuotetta vastaavan rekisteröinnin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Sellaisen oikeusvarmuuden takaamiseksi, että kaikilla asianosaisilla on mahdollisuus puolustaa oikeuksiaan ja oikeutettuja etujaan, siirretään komissiolle 56 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään peruuttamista koskevia sääntöjä.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan peruuttamiseen liittyviä menettelyjä ja sen muotoa sekä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI OSASTO

MENETTELY- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Paikallistuotanto ja suoramyynä

55 artikla

Paikallistuotantoa ja suoramyynä koskeva raportointi

Komissio esittää viimeistään 4 päivänä tammikuuta 2014 kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle uudesta paikallistuotannon ja suoramyynin merkintäjärjestelmästä, joka auttaa tuottajia pitämään tuotteitaan kaupan paikallisesti. Kertomuksessa keskitytään viljelijöiden mahdollisuuteen hankkia tuotteilleen lisäarvoa uusien merkintöjen avulla, ja siinä olisi otettava huomioon muut perusteet, kuten mahdollisuus vähentää hiilipäästöjä ja jätteen määrää lyhyiden tuotanto- ja jakeluketjujen avulla.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia paikallistuotantoa ja suoramyynä koskevan merkintäjärjestelmän perustamisesta.

II LUKU

Menettelysäännöt

56 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 5 artiklan 4 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 12 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 25 artiklan 3 kohdassa, 29 artiklan 4 kohdassa, 30 artiklassa, 31 artiklan 3 ja 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 2 kohdassa, 49 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 51 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 53 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 54 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 3 päivästä tammikuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 5 artiklan 4 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 12 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 25 artiklan 3 kohdassa, 29 artiklan 4 kohdassa, 30 artiklassa, 31 artiklan 3 ja 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 2 kohdassa, 49 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 51 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä ala-

kohdassa, 53 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 54 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 5 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan, 12 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan, 16 artiklan 2 kohdan, 18 artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan, 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 25 artiklan 3 kohdan, 29 artiklan 4 kohdan, 30 artiklan, 31 artiklan 3 ja 4 kohdan, 41 artiklan 3 kohdan, 42 artiklan 2 kohdan, 49 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan, 51 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan, 53 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 54 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

57 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa maataloustuotteiden laatuvalvontakomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

III LUKU

Kumoaminen ja loppusäännökset

58 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006.

Asetuksen (EY) N:o 509/2006 13 artiklaa sovelletaan kuitenkin edelleen tämän asetuksen III osaston soveltamisalan ulkopuolelle jääviä tuotteita koskeviin hakemuksiin, jotka komissio on vastaanottanut ennen tämän asetuksen voimaantuloapäivää.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*59 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 12 artiklan 3 kohtaa ja 23 artiklan 3 kohtaa sovelletaan kuitenkin 4 päivästä tammikuuta 2016 tämän silti vaikuttamatta tuotteisiin, jotka on saatettu markkinoille jo ennen mainittua päivää.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä marraskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. D. MAVROYIANNIS

LIITE I

ASETUKSEN 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MAATALOUSTUOTTEET JA ELINTARVIKKEET

I. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

- olut
- suklaa ja siitä saadut tuotteet
- leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet
- kasviuutteista valmistetut juomat
- pastavalmisteet
- suola
- luonnon kumit ja kumihartsit
- sinappitahnat
- heinä
- eteeriset öljyt
- korkki
- kokenilli
- kukat ja koristekasvit
- puuvilla
- villa
- paju
- loukuttettu pellava
- nahka
- turkis
- höyhen.

II. Aidot perinteiset tuotteet

- valmisateriat
  - olut
  - suklaa ja siitä saadut tuotteet
  - leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet
  - kasviuutteista valmistetut juomat
  - pastavalmisteet
  - suola.
-

LIITE II

ASETUKSEN 58 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 509/2006	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 5 kohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	—
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	—
2 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	—
3 artikla	22 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	—
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	18 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 kohta	43 artikla
5 artiklan 2 kohta	42 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	19 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	19 artiklan 1 kohdan b alakohta
6 artiklan 1 kohdan c alakohta	19 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan d alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan e alakohta	19 artiklan 1 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 kohdan f alakohta	—
7 artiklan 1 ja 2 kohta	49 artiklan 1 kohta
7 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	20 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
7 artiklan 3 kohdan c alakohta	—
7 artiklan 3 kohdan d alakohta	—
7 artiklan 4 kohta	49 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 509/2006	Tämä asetetus
7 artiklan 5 kohta	49 artiklan 3 kohta
7 artiklan 6 kohdan a, b ja c alakohta	49 artiklan 4 kohta
7 artiklan 6 kohdan d alakohta	20 artiklan 2 kohta
7 artiklan 7 kohta	49 artiklan 5 kohta
7 artiklan 8 kohta	49 artiklan 6 kohta
8 artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	50 artiklan 2 kohdan b alakohta
8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	52 artiklan 1 kohta
9 artiklan 1 ja 2 kohta	51 artiklan 1 kohta
9 artiklan 3 kohta	21 artiklan 1 ja 2 kohta
9 artiklan 4 kohta	52 artiklan 2 kohta
9 artiklan 5 kohta	52 artiklan 3 ja 4 kohta
9 artiklan 6 kohta	51 artiklan 5 kohta
10 artikla	54 artikla
11 artikla	53 artikla
12 artikla	23 artikla
13 artiklan 1 kohta	—
13 artiklan 2 kohta	—
13 artiklan 3 kohta	—
14 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	46 artiklan 1 kohta
14 artiklan 3 kohta	37 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 1	37 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	37 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	39 artiklan 2 kohta
15 artiklan 4 kohta	36 artiklan 2 kohta
16 artikla	—
17 artiklan 1 ja 2 kohta	24 artiklan 1 kohta
17 artiklan 3 kohta	24 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 509/2006	Tämä asetetus
18 artikla	57 artikla
19 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
19 artiklan 1 kohdan b alakohta	49 artiklan 7 kohdan toinen alakohta
19 artiklan 1 kohdan c alakohta	49 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta
19 artiklan 1 kohdan d alakohta	22 artiklan 2 kohta
19 artiklan 1 kohdan e alakohta	51 artiklan 6 kohta
19 artiklan 1 kohdan f alakohta	54 artiklan 1 kohta
19 artiklan 1 kohdan g alakohta	23 artiklan 4 kohta
19 artiklan 1 kohdan h alakohta	—
19 artiklan 1 kohdan i alakohta	—
19 artiklan 2 kohta	25 artiklan 1 kohta
19 artiklan 3 kohdan a alakohta	—
19 artiklan 3 kohdan b alakohta	25 artiklan 2 kohta
20 artikla	47 artikla
21 artikla	58 artikla
22 artikla	59 artikla
Liite I	Liite I (Osa II)

Asetus (EY) N:o 510/2006	Tämä asetetus
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 ja 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artikla	5 artikla
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	41 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
3 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	6 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
4 artikla	7 artikla
5 artiklan 1 kohta	3 artiklan 2 kohta ja 49 artiklan 1 kohta

Asetus (EY) N:o 510/2006	Tämä asetetus
5 artiklan 2 kohta	49 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 1 kohta
5 artiklan 4 kohta	49 artiklan 2 kohta
5 artiklan 5 kohta	49 artiklan 3 kohta
5 artiklan 6 kohta	9 artikla
5 artiklan 7 kohta	8 artiklan 2 kohta
5 artiklan 8 kohta	—
5 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta	—
5 artiklan 9 kohdan toinen alakohta	49 artiklan 5 kohta
5 artiklan 10 kohta	49 artiklan 6 kohta
5 artiklan 11 kohta	—
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	50 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	50 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	52 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohta	51 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 2 kohta	51 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 3 kohta	10 artikla
7 artiklan 4 kohta	52 artiklan 2 kohta ja 52 artiklan 4 kohta
7 artiklan 5 kohta	51 artiklan 3 kohta ja 52 artiklan 3 ja 4 kohta
7 artiklan 6 kohta	11 artikla
7 artiklan 7 kohta	51 artiklan 5 kohta
8 artikla	12 artikla
9 artikla	53 artikla
10 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	46 artiklan 1 kohta
10 artiklan 3 kohta	37 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	37 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 510/2006	Tämä asetetus
11 artiklan 3 kohta	39 artiklan 2 kohta
11 artiklan 4 kohta	36 artiklan 2 kohta
12 artikla	54 artikla
13 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	15 artiklan 1 kohta
13 artiklan 4 kohta	15 artiklan 2 kohta
14 artikla	14 artikla
15 artikla	57 artikla
16 artiklan a alakohta	5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
16 artiklan b alakohta	—
16 artiklan c alakohta	—
16 artiklan d alakohta	49 artiklan 7 kohta
16 artiklan e alakohta	—
16 artiklan f alakohta	51 artiklan 6 kohta
16 artiklan g alakohta	12 artiklan 7 kohta
16 artiklan h alakohta	—
16 artiklan i alakohta	11 artiklan 3 kohta
16 artiklan j alakohta	—
16 artiklan k alakohta	54 artiklan 2 kohta
17 artikla	16 artikla
18 artikla	47 artikla
19 artikla	58 artikla
20 artikla	59 artikla
Liite I ja liite II	Liite I (Osa I)